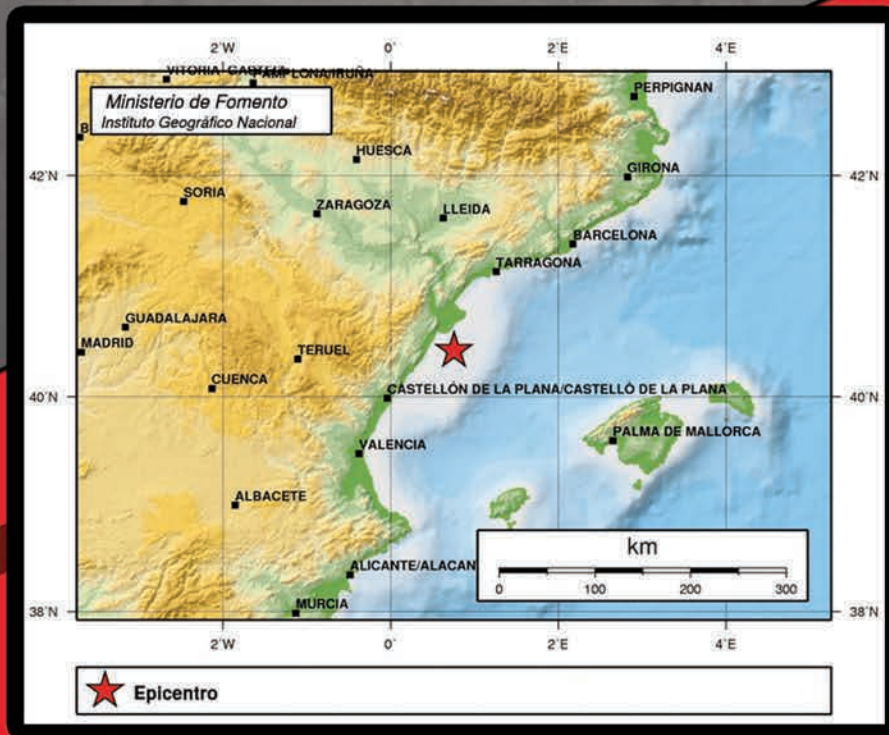

la veu

de Benicarló
de Benicarló

TERRA TRÈMOL

**SONS
BENICARLANDOS
PER TOT EL MÓN**

Maribel Gil va presentar en la Llibreria Grevol el seu llibre de receptes

SONS BENICARLANDOS PER TOT EL MÓN

text REDACCIÓ

En Higueras de Calatrava (Jaén), Antonio suma punts en el seu tàblet amb Papa Pear. Un dels personatges es lamenta amb veu estrident (la que Anna Fonollosa va gravar a Benicarló). El seu xicotet estudi, The Imaginary Landscape Factory, treballa des de fa dos anys amb la prestigiosa King.com, l'empresa capdavantera en jocs socials i el desenvolupador de jocs més gran del món para Facebook i mòbils. La seua nova seu a Barcelona i un contacte, "per casualitat", ha permès a aquest estudi benicarlando entrar en un món "en principi totalment desconegut per a nosaltres". El compositor Juanjo Villarroya és l'altra meitat d'aquests projectes, que junta la part musical amb la de la recreació i ambientació. En les seues mans queda la part de composició musical, "peces que solen durar 30 segons i que es van repetint durant tot el joc".

SISTEMA DE TREBALL AMERICÀ: NO TOT VAL

En el seu haver durant aquests dos anys atresoren peces per al popular Candy o els Diamond Digger. Entrar a formar part d'aquest entramat va suposar per a aquest equip un canvi de mentalitat i de plantejaments atés que "ells treballen a la manera americana. Et donen un punt de partida, unes referències prèvies sobre les quals treballar". En moltes ocasions es tracta d'una simple imatge "a la qual li hem de posar música", detalla Villarroya. Per a aquest músic acostumat al beneplàcit del públic aquesta nova situació "fa que se't rebaixe l'ego per a poder treballar en equip". De fet "a les tres primeres músiques que els vaig presentar em van

dir taxativament que no. Això és interessant, perquè saps que sempre estan dient-te la veritat".

Anna per la seua banda s'encarrega dels efectes de so que acompanyen als jocs. Des del simple clic del ratolí, els tirs, caigudes, etc... si parem compte, tot té el seu so, "que cal recrear pensant-ho molt, donant-li moltes voltes a les coses". Aquesta creativa els dissenya "a mà, per a donar-los un toc especial i diferent de la resta de jocs". Així, una carraca, tres Lacasitos caent sobre una taula, el llançament d'uns daus o unes bombolles de sabó explotant. Pot valdre tot... si se sap treballar i presentar correctament. "Fins i tot les veus dels personatges es treballen d'una manera especial, per a donar-los més veracitat", explica.

UN CAMÍ COMPLICAT

Juanjo reconeix que aquest "és un món perfecte per a la subsistència dels músics" ja que els permet una font d'ingressos més o menys estable. A pesar que al principi d'aquesta col·laboració "ens costava molt, ara que ja li hem agafat el punt tardem unes tres o quatre hores a compondre la música. Després cal editar i processar el so. En total, són unes set o vuit hores de treball" si les muses els acompanyen. En el cas dels efectes de so "des que comences a imaginar-lo fins que trobes l'adequat, pots tardar unes dues hores", explica Anna. Però en ocasions la inspiració no arriba. El clic que s'escolta quan els Diamonds exploten "ens va costar un mes trobar-lo. És, ni més ni menys, el so d'un arpa de cristall", revela amb un somriure.

Ara, treballen en nous projectes per a l'empresa americana. Reptes en forma de so que els porten a afinar l'orella. Més inclús del que és habitual en músics com ells.

TERRATRÈMOL: PÀNIC A ALLÒ DESCONEGUT

text REDACCIÓ

Impressionats, amb por i a l'expectativa. Així es troben els veïns del Baix Maestrat davant els últims moviments sísmics que assoten la zona des de fa un mes. Aquesta és una zona tranquil·la en aqueix sentit ja que "mai, mai he notat jo un terratrèmol", assegurava un veí d'avançada edat de Benicarló. Dimecres, dia de mercat ambulant en el municipi, no es parlava d'altra cosa. Entre tomàquets i enciams els venedors que s'acosten des de poblacions limítrofs interrogaven als seus clients. I és que les notícies, sobre el paper, inquieten.

Prop de quatre-cents sísmes en menys d'un mes han encès totes les alertes. Amb els alcaldes de Vinaròs, Benicarló i Peníscola al capdavant dels moviments de protesta, dijous passat s'aconseguia paraitzar la injecció de gas en l'antic dipòsit. Lluny de parar els tremolors, s'han incrementat. I el temor ha arribat al carrer. Diverses sacsejades que des del passat cap de setmana han estat percebudes pels ciutadans de diferents poblacions, des del sud de Tarragona a la capital de la província, Castelló. "Dóna molta por, sobretot perquè els més grossos han estat a la nit", explicava un veí de Peníscola. Els veïns dels edificis més alts de la templaria ciutat van poder percebre els moviments. Els primers es percebien el diumenge al voltant de la mitjanit. En aqueix cas "va ser com un cruixit curt" segons van percebre en els habitatges de pisos inferiors.

Llums que es balancejaven, llits que es van moure i objectes que es van desplaçar aconseguïen espantar als veïns de la comarca, malgrat la curta durada del moviment. Des d'aqueix moment les rèpliques no han deixat de succeir-se.

Fins a arribar al tremolor més fort dels registrats. Va ser a les cinc i mitja de la matinada del passat dimarts, quan la major part dels veïns dormien plàcidament, quan la terra va tremolar de nou. I aquesta vegada va arribar als 4'2 graus en l'escala de Richter i d'intensitat tres. A molts "ens va traure del llit, perquè es va moure tot". El tremolor, a més va ser acompanyat "d'un soroll sord, com cruixits secs i llargs". La situació va fer tibar els nervis dels ciutadans. Si fins al moment es vivia amb certa reserva i eren pocs els que es preguntaven què estava passant, el dimarts la comarca sencera era un clam.

Hi ha por perquè els tremolors no cessin. Perquè les notícies són contradictòries. Perquè poc es pot fer davant aquesta situació. Els moviments ciutadans ja han començat a organitzar manifestacions per a protestar per aquesta situació. Els polítics dirimeixen sobre temes que segur mai hagueren ni somiat, recorrent despatxos per a conèixer la versió de tècnics especialistes. S'esperen les versions oficials dels diferents estudis encarregats per a conèixer què està passant.

De moment mana la prudència, encara que aquests dies sembla que tot el món sap de terratrèmols. Els experts ixen de sota les pedres, com els bolets que comencen a poblar els boscos. En el carrer, incertesa. "Què anem a fer? No podem fer res, només esperar". Maria arreplega les borses amb la seua compra. En la seua retina s'albiren anys de lluita, que han aconseguit tatuar la seua pell amb infinites arrugues. Avui sumarà una més. S'ha assabentat per la seua veïna que hi ha terratrèmols constants "que l'hi ha dit el seu fill, ho ha escoltat per la ràdio que té en el seu despatx de Madrid. Es veu que estan ficant gas en la mar. I clar, el mar té el seu lloc i no es deixa. Li ha dit que igual ve un terratrèmol gran i un tsunami". Hi ha por, molta por en el carrer.

RECLAMEN QUE SE SOL·LICITE UNA SUBVENCIÓ PER A BENICARLÓ

text REDACCIÓ

Compromís de Benicarló ha exigit a l'equip de govern de l'Ajuntament de Benicarló que s'aculla a la subvenció de la Diputació per a la millora de l'eficiència energètica de l'enllumenat públic. En la convocatòria es contempla una subvenció de fins a 30.000 euros en el cas d'inversions que superen els 75.000 euros. "Volem que es renoven instal·lacions existents que són ineficients, cares i contaminants, i alhora que es pugui veure millorada la imatge de la població eliminant zones mal il·luminades" ha dit el regidor de Compromís, Ricardo Mascarell. L'edil desitja també

que "es pugui circular o transitar amb seguretat, ja que molta gent ens ha assenyalat el tema de la mala il·luminació com un problema de seguretat ciutadana, i també de mala imatge comercial a abordar". El regidor va assegurar que té notícies que s'ha fet un estudi i han demanat acollir-se a la subvenció que inicialment "va deixar passar el nostre ajuntament", atès que no s'ha presentat a la convocatòria. "Ara només fa falta que la Diputació accepte la demanda de Benicarló i es pugui aconseguir la màxima quantia per a actualitzar el nostre poble, guanyar en confortabilitat dins el nostre terme i intensificar la il·luminació allà on faça falta", va assenyalar Mascarell.

BENICARLÓ LLOGA UN EDIFICI PER A PROGRAMES SOCIALS

text NATÀLIA SANZ

L'Ajuntament i la Fundació Caixa Castelló han signat un conveni per a la cessió de l'antiga Escola de la Mar, propietat d'aquest últim. L'edifici, que serà gestionat per la regidoria de Benestar Social, alberga en l'actualitat el Menjador Social i a partir d'ara, acollirà també la Unitat de Respir per a Malalts de Alzheimer, el centre d'atenció de Ateneu, i el Centre de Distribució de Productes de Primera Necessitat que gestiona Càrites. La cessió de les instal·lacions és per un any,

prorrogable automàticament en períodes d'un any, i inclou les pistes esportives i zones enjardinades de l'edifici. En total, més de 4.000 metres de solar i 1.230 metres construïts que serviran per a dotar a Benicarló d'una nova infraestructura destinada exclusivament a programes socials. El preu que pagarà l'Ajuntament per la cessió de l'edifici és de 8.400 euros a l'any. Cal recordar que la cessió de l'edifici suposarà un estalvi a les arques municipals en concepte de lloguer d'edificis atès que el lloguer que es pagava només del local que acollia la Unitat de Respir era superior a aquesta xifra, i que a més permetrà desenvolupar moltes més activitats.

RÈCORD HISTÒRIC DE PRODUCCIÓ DE MELÓ D'ALGER BENIHORT

text i fotos NATÀLIA SANZ

La Cooperativa Agrícola de Benicarló ha batut el seu propi rècord de producció en la campanya de meló d'Alger 2013 que acaba de finalitzar amb més de 10 milions de kg, en total 2,5 milions més que l'any passat.

La professionalització del personal ha donat com resultat fruits d'excel·lent qualitat, que s'han degustat, un any més, tant en el nostre país com en mercats internacionals. Benihort ha desenvolupat la seua campanya de meló d'Alger des de la segona setmana de juliol fins a mitjans de setembre. La cooperativa benicarlanda ha produït 10 milions de quilos i ha superat així el seu rècord de producció, tal com ha explicat el cap de l'àrea d'Hortalisses, Sebastián Torres, qui a més ha detallat que "per causes climatològiques ens vam veure obligats a retardar l'inici de la campanya en 15 dies, com en la majoria de zones productores. De no donar-se aquest retard, la nostra producció encara haguera estat major, ja que s'ha plantat una major quantitat de meló d'Alger que en anys anteriors".

Al costat d'aquestes xifres històriques, la campanya de meló d'Alger Benihort ha donat fruites de magnífica qualitat que han arribat als 11 i 12 graus brix, el que indica el seu alt

grau de dolçor. Darrere d'aquest èxit es troba l'excel·lent qualificació del personal que treballa en la supervisió del cultiu, el tall, la recol·lecció i la classificació d'aquests melons d'Alger, que a més compten amb el certificat de qualitat alimentària Globalgap. Els socis/as de la cooperativa han conreat varietats com el meló d'Alger negre sense llavors, la rayada sense llavors o el meló d'Alger negre sense llavors. La meitat d'aquesta producció s'ha venut, tant en mercats locals (en la pròpia xarxa de fruterías de la cooperativa), com en els principals mercats nacionals com Mercabarna, Mercamadrid, o els de la zona nord. L'altre 50% del meló d'Alger de Benihort s'ha destinat a l'exportació i ha arribat a països com França, Holanda, Alemanya, països nòrdics i alguns països de l'aquest.

Totes aquestes circumstàncies duen al cap de l'Àrea d'Hortalisses, Sebastián Torres, a valorar la campanya de meló d'Alger com acceptable, pel que fa a preus. "El primer mes es va caracteritzar per preus alts (meitat de juliol a mitjan agost), amb alta producció, el que va beneficiar a la rendibilitat del cultiu. No obstant això, entre la segona meitat d'agost i setembre, el consum de meló d'Alger en l'exportació es va ressentir per la baixada de temperatures en aquestes zones i per la competència d'altres fruites de temporada, per la qual cosa els preus es van vindre baix", conclou Torres.

“MEJICO EN LA PIEL”

text CPB

EL COLOR I LA PASSIÓ DE LA MÚSICA MEXICANA, ARRIBEN A BENICARLÓ DE LA MÀ DE LA CORAL POLIFÒNICA BENICARLANDA.

Un dels objectius de la Coral Polifònica Benicarlanda, és obrir-se al món i conèixer de primera mà altres cultures mitjançant la seua música; és per això que seguint amb aquesta tradició, tenim el gust d'anunciar que el proper dia 13 d'octubre a les 19h tindrà lloc al Magatzem de la Mar de la nostra ciutat, un concert-espectacle que porta per títol “NUESTRO VERDADERO MEXICO”, en el que participen l'Agrupació coral “SON 14 DE MEXICO”, un grup de 21 persones, conformat per cantaires que al mateix temps faran de ballarins, actors i músics, tots ells originaris de Guadalajara, Estat de Jalisco (Mèxic), que van acceptar la nostra invitació d'oferir un concert a Benicarló, aprofitant la seua estada en el prestigiós “Festival Internacional Corearte” que es celebra per aquestes dates en Barcelona.

Al llarg d'una hora i pico, ens mostraran i representaran allò més autèntic i destacat de la cultura musical mexicana, on la vessant audiovisual tindrà també un protagonisme especial. El muntatge consisteix en un repàs per la música mexicana precolombina, passant per la música d'influència hispànica, la música mexicana colonial, la música regional amb purpuris de Jalisco (sempre amb els diferents vestits típics), i per acabar, ens oferiran algunes de les melodies mexicanes més conegudes fora de Mèxic, gracies a solistes com Luis Miguel.

ÉS UNA OPORTUNITAT ÚNICA DE CONÈIXER UN ESTIL MUSICAL POC CONEGUT PER A AQUESTES TERRES QUE, SENS DUBTE, ENS ENCOMANARÀ LA SEUA INTENSITAT.

NUESTRO VERDADERO MEXICO

Concert Espectacle a càrrec de:
SON 14 DE MEXICO

DIUMENGE, 13 D'OCTUBRE A LES 19.00 H.
AL MAGATZEM DE LA MAR DE BENICARLÓ

ENTRADA: 7€
AFORAMENT LIMITAT

Venda anticipada al
"Centro Optico Eva Marín"
Pl. Emperador Carlos I de Benicarló

CORAL POLIFÒNICA BENICARLANDA
Ajuntament de Benicarló

CADA SETMANA AL TEU QUIOSCI!

la veu de Benicarló info

Impuls econòmic al programa expositiu del Mucbe

text REDACCIÓ

L'Ajuntament i l'empresa Ashland han firmat un conveni per a la col·laboració econòmica de l'empresa en el programa d'exposicions i les activitats que es porten a terme al Mucbe. L'aportació de l'empresa serà de 3.000 euros.

Marcelino Domingo, com a alcalde de Benicarló, i Víctor Agraz, com a director de planta de l'empresa Ashland Chemical Hispania SL, han firmat un conveni per a fer efectiva la col·laboració d'Ashland en la programació anual del Mucbe, ja siga per a finançar les exposicions o altres activitats que organitza el centre. El conveni, de 3.000 euros, té com a objectiu ajudar a impulsar, difondre i acostar a la societat el patrimoni cultural, històric i etnològic de la ciutat. La firma del conveni forma part de l'aportació anual que l'empresa dedica a programes culturals de l'Ajuntament.

La Policia Local celebra el dia del patró

text REDACCIÓ

El cos de la Policia Local de Benicarló va celebrar la festivitat del seu patró, Sant Miquel. Durant tota la setmana s'han dut a terme activitats per tota la comarca i ahir es va fer el dinar de germanor amb tots els agents actius i jubilats.

Com cada any, la Policia Local de Benicarló ha volgut celebrar activament la festivitat del seu patró, l'arcàngel Sant

Miquel. Per això, durant el matí d'ahir es va dur a terme la formació davant de l'església de Sant Pere, que va comptar amb l'assistència de l'alcalde, Marcelino Domingo, el regidor de Policia, Marcos Marzal, representants de la Guàrdia Civil, el cap de la Policia Local, Agustín Parra, i els membres del cos, actius i jubilats. Després de passar revista, es va celebrar una missa i un dinar de germanor.

A més, durant tota la setmana, s'han dut a terme activitats diverses com un concurs de pesca, un concurs de pàdel, un concurs de tir i una sortida amb motos per la comarca.

Neptuno Restaurant guanya el I Concurs del Pinxo de Peix i Polp

text REDACCIÓ

El pinxo Cruixent de polp, semàfor d'anxova i sepionet amb rovellons, de Neptuno Restaurant, s'emporta el I Concurs del Pinxo del Peix i Polp. Cafeteria Levante i Tortuga Bar han quedat segon i tercer respectivament.

El I concurs del Pinxo del Peix i Polp que s'ha organitzat amb motiu de les Jornades Gastronòmiques del Peix i Polp de Llotja de Benicarló ha premiat Neptuno Restaurant amb el primer premi pel pinxo anomenat Cruixent de polp, semàfor d'anxova i sepionet amb rovellons. El jurat del concurs, membres de la Peña l'Arjub, han destacat la qualitat i l'originalitat del pinxo i han valorat molt positivament la participació del bars i restaurants, amb un nivell molt elevat.

El segon premi ha estat per a Cafeteria Levante, amb el pinxo Ravioli d'albergínia amb polp, i el tercer per a Tortuga Bar, amb el pinxo Arròs melós amb polp. Els premis no tenen dotació econòmica però sí que serviran per a promocionar les Jornades del Pinxo de Peix i Polp que s'allargaran fins al 6 d'octubre. El regidor d'Agricultura, Eduardo Arín, ha agraït a la Peña l'Arjub i a tots els bars i cafeteries que han participat en el concurs i ha recordat que el proper diumenge, 6 d'octubre a partir de les 12.00 del migdia, tindrà lloc la V Demostració Gastronòmica a l'esplanada del port, on els restauradors de Benicarló elaboraran les més exquisides receptes amb els productes més genuïns de la Llotja de Benicarló: el polp roquer i el peix de fregir. Es calcula que es faran servir més de 400 quilos de polp roquer i 80 quilos de peix de fregir (moll, peludes i lluç), a més de morralla, galeres i verat per al caldo. A més, durant tot el matí hi haurà el Mercat Artesanal i atraccions infantils

Dia Mundial de l'arquitectura

text i foto REDACCIÓ

Amb motiu del Dia Mundial de l'Arquitectura, el Col·legi Oficial d'Arquitectes de la comunitat Valenciana ha seleccionat L'Auditori i Palau de Congressos i l'edifici de l'Impiva, obres de l'arquitecte benicarlando Carlos Escura, juntament amb el Museu de Belles arts, com les obres d'arquitectura més emblemàtiques del segle XX de Castelló, per realitzar visites guiades i obertes a tot el públic als esmentats edificis el dissabte 5 d'octubre de 6 a 8 de la tarda.

L'Edifici de l'Impiva finalitzat en 1995 i L'Auditori de Castelló finalitzat en 2003, han rebut premis i esments d'arquitectura a nivell de la Comunitat Valenciana i nacional. Sent finalista el primer dels premis Mies Van de Rohe europeus. Recentment tots dos edificis van ser seleccionats per a l'exposició "35 anys d'arquitectura de la Transició" realitzada a Madrid. Així mateix L'Auditori i Palau de Congressos de Castelló va ser inclòs en 2010 en el llibre "Arquitectura Moderna Contemporánea" com un dels deu edificis més emblemàtics dels primers 10 anys del segle XXI a nivell nacional. Els dos edificis esmentats obra de Carlos Escura, han estat realitzats juntament amb els arquitectes Carlos Ferrater, Carlos Martín i Jaime Sanahuja.

EDITORIAL

903

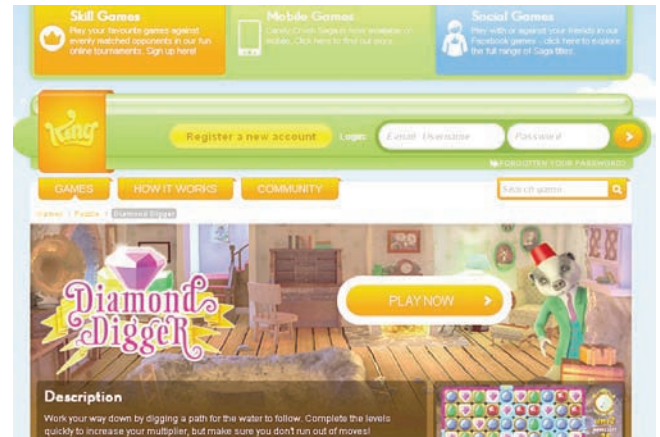
la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Songs from the Benicarló

Una mena de flashback, del disc "Songs from the wood" de Jethro Tull, va ser el que, només acabar de llegir el tema d'aquesta setmana, "Sons benicarlandos per tot el món", va passar per la memòria col·lectiva de tothom. Al més pur estil Ian Anderson, ànima del grup Jethro Tull, salvant les distàncies i els registres i tenint en compte que en els sons benicarlandos els arrencaments i els ornaments, òbviament, no tenen el sabor folk anglés, si que podríem presumir que ens trobem davant un estil benicarlando de recreació musical enfocada als jocs socials ple d'imaginació i fantasia en la seua execució com el que podem trobar en les composicions d'Anderson.

Doncs així, amb aquesta definició inicial, una mica agosarada i fresca dels sons trobats i buscats per aquesta parella de compositors, Anna Fonollosa i Juanjo Villarroya, hem descobert que al nostre poble tenim també gent amb una vàlua capaç de competir, i treballar, amb les grans corporacions nord-americanes dels videojocs.

Des d'The Imaginary Landscape Factory, el seu estudi de treball, trobem com aquesta xicoteta empresa benicarlanda s'ha fet un lloc en aquest món tant competitiu anant a treballar justament amb la que podríem anomenar com la primera empresa del món de jocs socials, King.com. Empresa que a més és també la més prestigiosa en desenvolupar jocs per a Facebook i mòbils, la característica

de la qual és que té, ara per ara, el millors jocs i més addictius, gratuïts, de Puzzle.

Ja sabeu, cada vegada que entreu a la plana web de King.com i us fiquen a jugar al Diamond Digger, recordeu que la seua música l'han fet ací amb una mena de toc personal i amb un estil propi, "Songs from the Benicarló".

Terratrèmols

És clar que l'alarma social produïda pels ja no microsismes, terratrèmols en tota regla, ha engegat tot un seguit de crítiques a la planta de gas Castor per part de tothom. Curiosament, sobretot, la d'aquells, polítics principalment, que s'han apuntat a aquest carro, i que fins fa no res és fregaven les mans pel suposat benefici econòmic que podia comportar. Els mateixos que no van dir, ni fer res, quan la aprovació de la seua ubicació al nostre país després que el Govern de Catalunya desestimés d'ubicar-la en les seues terres, a Alcanar, per no acomplir tots els requisits que allí els hi demanaven. Per què allí no i ací, sí?

Mentrestant, i aprofitant la cojuntura, ens els trobem fent de claca política atiant la gent i mirant de salvaguardar els seus interessos polítics. Si ja tenien poca credibilitat l'han acabat de perdre. Quanta hipocresia. I mentre, a la ciutadania que la bombin, no? Patètic!

CARXOFA I PANISSOLA

CARXOFA: Als responsables de La Llum de les Imatges, que amb tanta cura i professionalitat han obert les portes de Sant Bertomeu per ensenyar les obres d'adequació, neteja i conservació que allí s'estan realitzant. I pel resultat de les mateixes, tot un exemple de com es fan les coses.

Panissola 1: als responsables de l'enrenou causat amb la planta de gas. Amb l'obscurantisme informatiu que caracteritza aquestes qüestions ningú sap explicar la raó per la qual els terratrèmols van augmentant tan en quantitat com en intensitat a més de crear l'alarma social corresponent.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LA

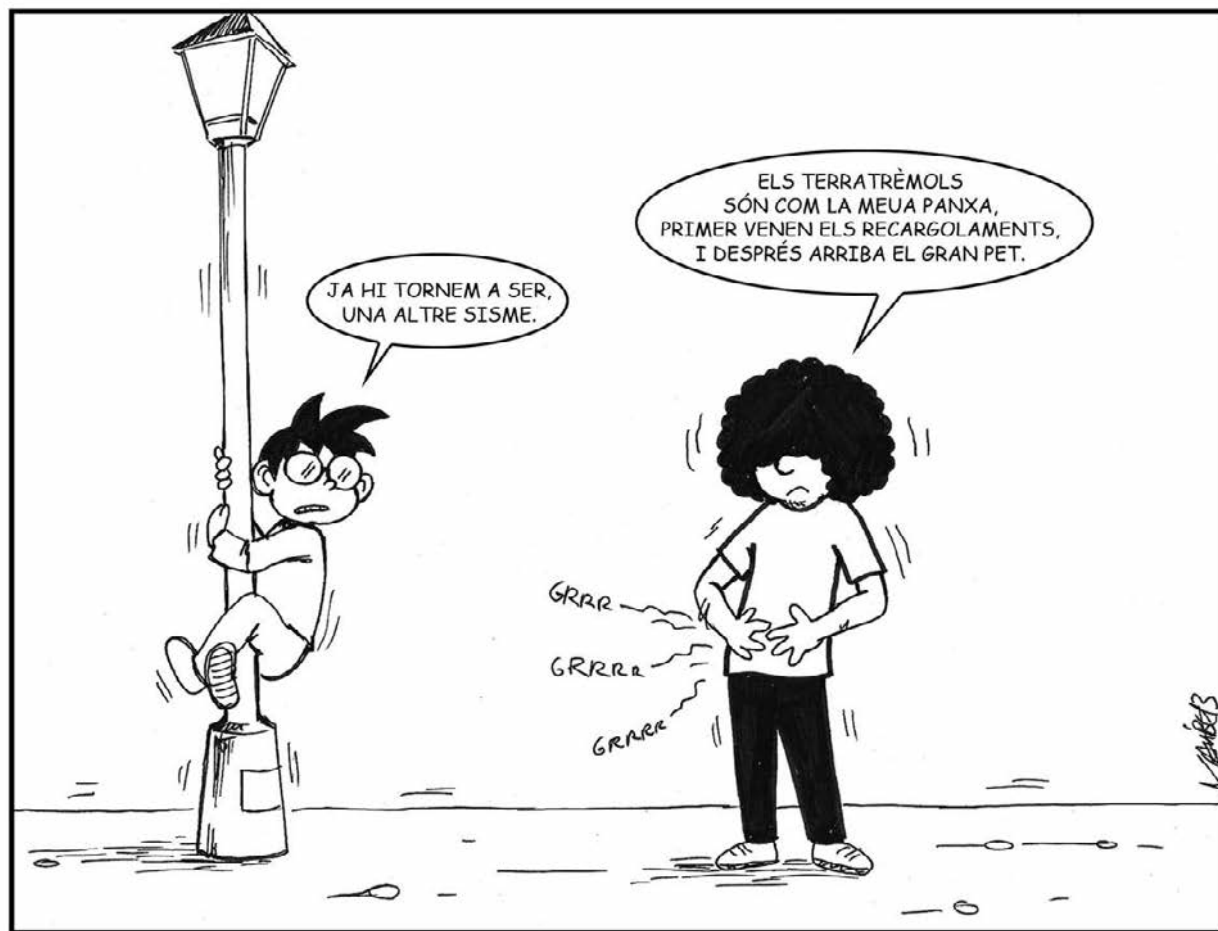
Col·la
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

“El gran pet del Castor”

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

twitter: @Elstafaners

mail: veubenicarlo@gmail.com

benicarló al dia

diario digital de benicarló

LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVI BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, JORDI MAURA, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions © COPISTERIA GRÈVOL Dipòsit legal/ CS-193-2004 Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Les forces que l'armen

Cada any en la seua festa, Sant Miquel, ens trobem els municipals formats en filera perquè la màxima autoritat local, l'alcalde, hi passe revista. Els hem vist format a diversos llocs, però sobretot destaca la predilecció que tenen per formar davant dels llocs de culte catòlic, ja siga Sant Bartomeu o, en aquest cas, davant l'església del Crist de la Mar (deu ser per evitar les poc fotogèniques bastides de la porta de la parroquia). No acabem d'entendre massa això de passar revista a "las tropas", cosa que seria el més escaient i normal en el cas de l'exèrcit però que veiem una mica fora de test amb les "tropes municipals". Sembla que en aquest país encara no diferenciem massa el que és civil del que és militar i ho barregem de tal manera que, tot i ser una mena de contrasentit, a alguns els deu agradar això de l'estil militar... aplicat al civil i fotografiat davant de símbols de la religió. És curiós, com els números de la Guàrdia Civil tant de temps volent sortir de l'estament militar per a ser exclusivament civils, i ací ens encaparrarem a fer el paripé militar. Ara, una cosa sí: no direu que la filera no és llarga. Pinxos i

text LA COLLA DE TAFANERS

maleantes de Benicarló, ja podeu tremolar!

El nom que fa la cosa

Nosaltres continuem volent saber on és el nom del nostre poble en la indumentària que porta l'equip peniscolà de futbol-sala que juga, entrena, i fa el que vol, a les instal·lacions municipals benicarlandes. A vore, no és per ser pesats però si no, haurem de demanar que isca el senyor alcalde i que ens aclarisca allò que va dir sobre que ací seríem solidaris amb els peniscolans, deixant-los-ho tot debades a canvi que ells portaren el nom de Benicarló en algun lloc de la samarreta. En cada partit que l'equip de la roqueta ha jugat al nostre

pavelló els hem mirat i remirat tota la indumentària i no l'hem vist enlloc. Això sí, no hem pogut arrimar-nos com aquell que diu, fins a tocar la samarreta per vore si, com deia un tafaner fa un temps, el porten al recosit, però us ben podem dir que fins on hem pogut revisar... no hi era. Fins i tot hem encarregat a un expert informàtic l'anàlisi minucios de les fotos i no ha pogut detectar res. Però res de res. Els ha passat tants d'augments que ja podem riure nosaltres del Huble de l'espai que diuen que veu tan bé les galàxies ara que li van posar unes ulleres per corregir-li la miopia que patia. En fi, que ací estem amb el dubte existencial d'on és el nom que va prometre l'alcalde Marcelino. Com segurament no ens contestarà directament, té molta feina últimament, sempre pot aprofitar el fcbk que tant té a mà i clicar-nos unes parauletes que ens orienten. Per nosaltres que no siga, serem tan pesats com ell i cada cert temps, si no el trobem, li ho recordarem.

Nyaps a la costa nord

Diuen els de la costa nord que això que volen fer des del Ministeri per a apanyar no sé sap què a la costa nord, serà un "parche de 90 metros". I ací creix la preocupació que açò dure el que no ha de durar (a l'apanyo dels 750 mil euros ens referim), quatre dies, si no és fa una actuació completa a tota la zona. Mira tu quines coses té la vida que quan tots són del mateix color, no sabem per quina raó, tot s'acaba diluint. I així, al "millor alcalde que ha tingut Benicarló", com es podia llegir en aquella pancarta penjada al pont de la N340 del riu Sec, tot i les seues preocupacions, visites a Madrid i a València, declaracions al seu favor d'uns i dels altres, i no sabem quants copets d'esquena més, se'l foregen... sempre i sense capot. Vinga, ara a esperar la pròxima llevantada, que no cal que siga massa forta, a vore si així ho acaba

ve de la p gina anterior

de tombar tot i al final ni el "parche" dels 90 metres farà falta.

El pet del Castor

De tota manera, a la millor, no cal ni que arribe la llevantada. Amb el projecte Castor injectant gas i més gas a l'interior de la terra amb el permís i "todos los informes" de totes les administracions (inclosa la municipal del poble del costat de més al nord que en va voler traure suc), i que sembla ser la causa dels recents "microseïsmos", tal volta s'estalvien fins i tot les obres d'emergència quan tot fota un pet i volen pels aires no la costa nord, sinó també el riu Sec, Aiguaoliva i el Cervol. Mort el gos, fora la ràbia! I la costa nord ja aniríem a rescatar-la a la lluna.

Un té plasma, l'altre fcbk.

I ara, amb el seu to habitual, i pel seu mitjà predilecte, el facebook, acabem de saber del nostre alcalde

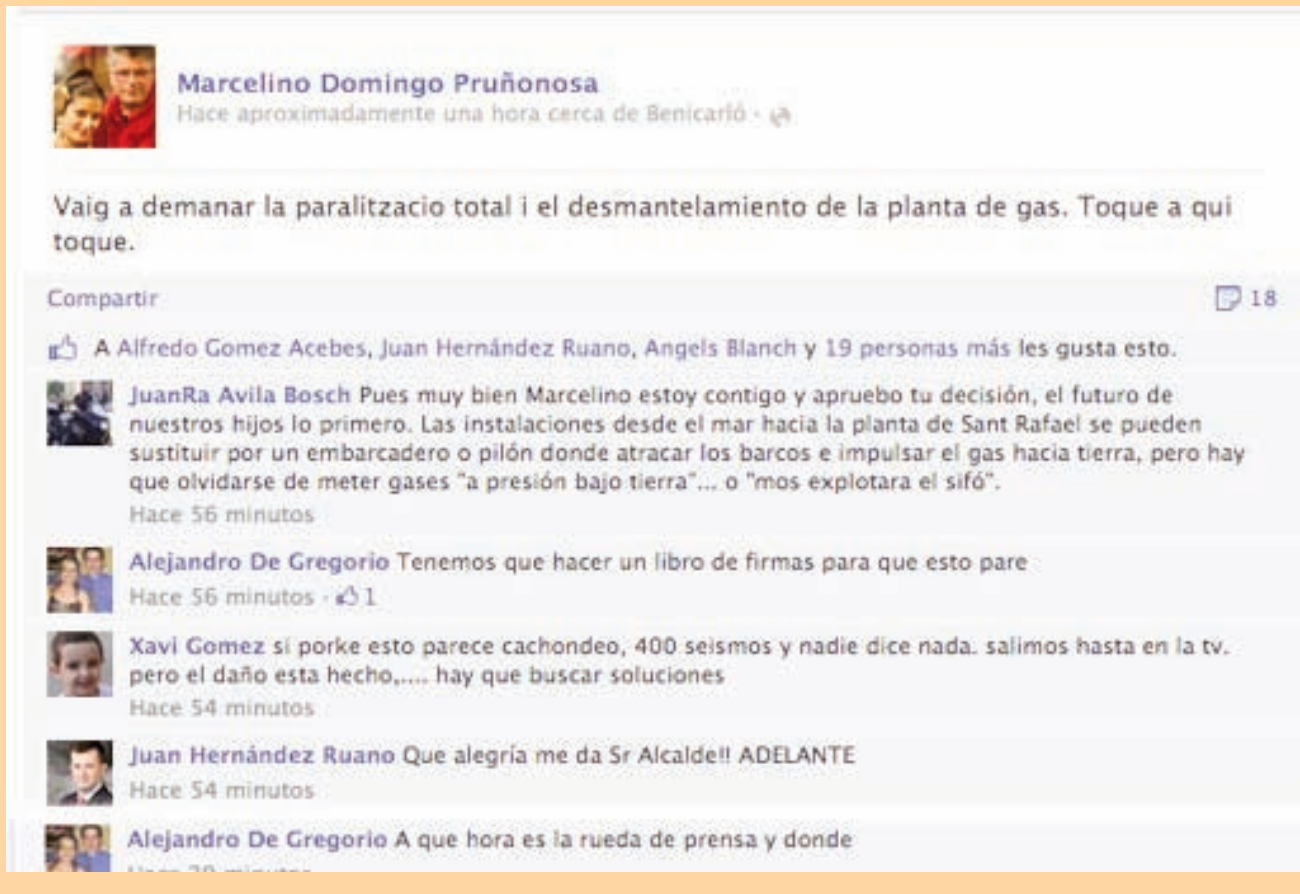

que "vaig a demanar la paralyzació total i el desmantelamiento de la planta de gas. Toque a qui toque." Radical, no? Suposem que li faran el mateix cas que fins ara amb tot el que porta pendent i no ha aconseguit. De tota manera cal felicitar-lo per una decisió... tan valenta. Ara només cal, igual que amb la Taula del Sénia, que ho faça per escrit. Nosaltres, com tampoc no la volem la cosa eixa amb nom d'animal americà per fer-se més simpàtica, l'anيمem a fer-se encara més radical i a animar el seu cor de

palmeros fent força al partit a vore si, de manera conjunta, aconseguixen alguna cosa més... que ensabonar-se uns a altres a les xarxes socials. Això sí, sobretot ens afegim a l'última proposta que podem llegir a la imatge, la que diu "a que hora es la rueda de prensa i dónde". Això és, membres i simpatitzants del PP a les barricades!

Obres Immortals de la la Literatura Negra

"13:27 Se identifica a un varón en

ve de la p gina anterior

las inmediaciones del Camí dels Carabiners al que se le incauta un grinder.” Ja el tornem a tindre ací, el grinder, vos en recordeu? Aquella capseta amb l'interior dentat per moldre o esmicolar les fulles de marihuana que ja va protagonitzar una altra aventura de les nostres forces d'ocupac... vull dir de l'ordre. En què devia estar pensant? Se li pot comissar un grinder a algú sense més detalls? Bé devia dur una rova d'herba o encara que siga de pinso, no? Però l'informe no dóna aquest detall. Un buit informtiu per augmentar la tensió del lector, segur.

15:01 Localización del propietario de una oveja y una cabra que caminaban por la calzada de la Calle Alcalá de Xivert al escaparse de una finca cercana. És com açò, “localización del propietario”. No diuen “devolució a su propietario”, cosa curiosa. Però el millor és com les tenia d'educades “el propietario” que caminaven per la “calzada” i no per la vorera per no embrutar.

08:45 Parada de un camión de gran tonelaje con góndola en el Paseo Ferreres Bretó y posterior entrada en la Plaza de San Bartolomé con motivo de las obras de remodelación de la Iglesia. Això

sí que no s'entén. Hi ha aventura o no? Paren un camió, no sabem per què... Després entren a la plaça perquè està en obres l'església? Devien anar a agafar una pala.

Benicarló, capital mundial de la xapa.

Xapistes del món, alceu-vos i veniu cap ací! Acudiu el 12 d'octubre a la segona trobada de “locos por las chapas de cava” a l'ermita de sant Gregori de Benicarló. Mireu una afició ben curiosa: al món diu

que hi ha 103.200 xapes diferents de cava i els que les col·leccionen es trobaran el dia del Pilar a ca nostra. Com a record han fet imprimir la imatge de sant Gregori en una xapa que repartiran als assistents. Emprenedors, vivers d'empreses, d'ací pot eixir una idea de negoci: no hi ha la Quina San Clemente i el Licor del Papa Luna? Qui envasarà el cava de Sant Gregori? Com a valor afegit podria dur dins un parell de llagostes en record de la plaga que va acabar.

HA COSTAT

Ha costat –sis anys!- fer entendre a l'ajuntament –“popular”, of course!- de Benicarló, que remoure la sorra del Morrongo amb una cullera, deixant la brutícia de dalt baix i la de baix dalt, no és netejar-la. Finalment, després de denúncies continuades i queixes dels banyistes, se n'han adonat i enguany la platja ha estat raonablement netejada, amb una màquina que esporgava la brutícia i deixava la sorra neta.

Les roques, però, a tocar del mòdul de socorrisme han continuat amb deixalles diverses –pots, ampolles, trossos de xàrcies, cadires trencades, etc.- i, per a més deixadesa municipal, ni tan sols amb una paperera a mà.

Pot ser els “populars” –lents com són en aprendre- encara necessitaran una altra legislatura, per acabar de tenir cura de Benicarló.

Marc Antoni Adell

El 9 d'Octubre del finançament autonòmic

Irreflexions

text i foto RAÛL BURRIEL

<http://irreflexions.blogspot.com/>

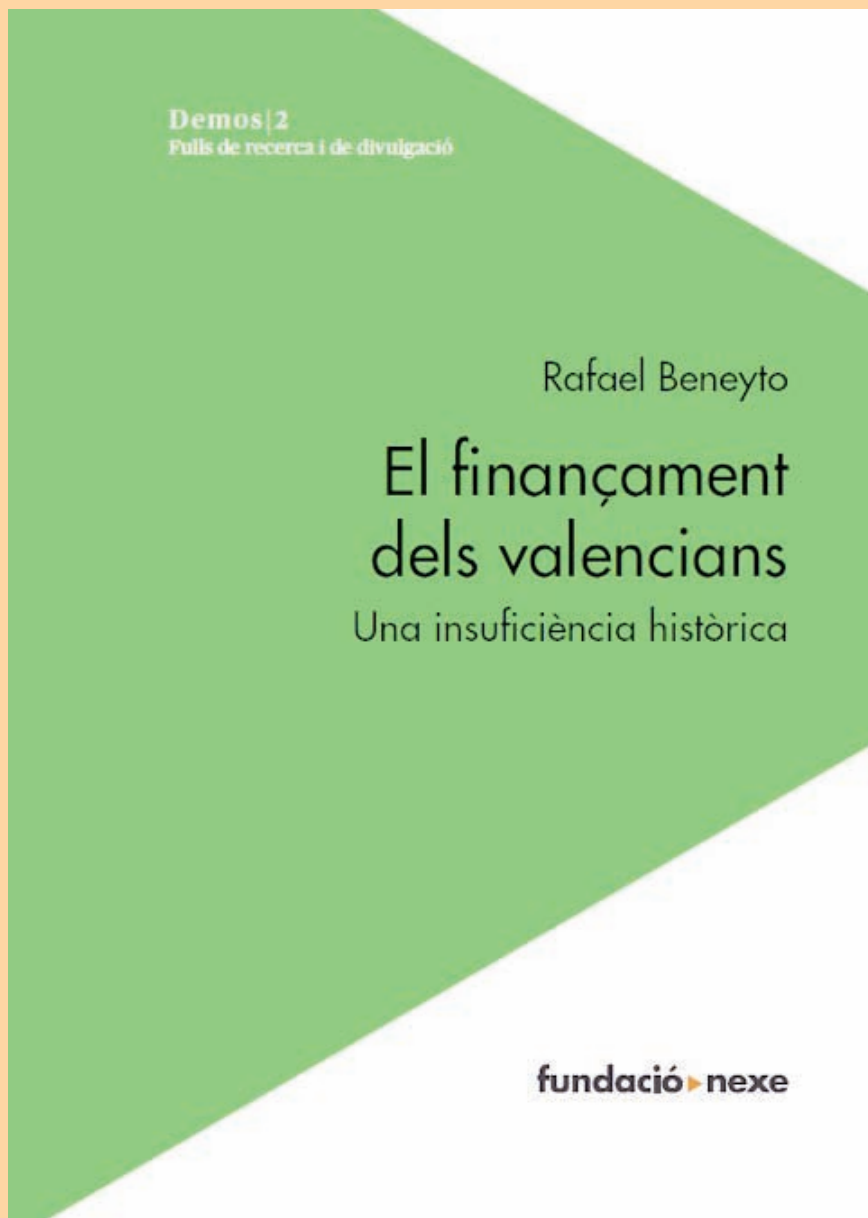
Cada 9 d'Octubre sol tindre un tema de l'actualitat política sobre el que graviten els tradicionals parlaments i opinions que experts i polítics prodiguen en tant assenyalada data. Hi va haver l'any del corredor mediterrani, fins i tot l'any del canvi de model productiu. Eixos 9 d'Octubre ja han passat, però ni ha arribat el corredor mediterrani, ni hem fet el canvi de model productiu. Sembla que aquest any el 9 d'Octubre serà el 9 d'Octubre del finançament autonòmic. Jo, al menys, aposto per què ho siga: hi estic escrivint aquestes ratlles!

Certament, el problema del finançament autonòmic és vell, però els seus perversos efectes no s'han fet evidents fins l'actual crisi econòmica, que ha portat a la Generalitat Valenciana a la fallida (el 'default' que diuen els angloparlants, amb eixa habilitat per a expressar tantes coses en una sola paraula).

Una magnífica explicació del tema el trobem en la publicació de la Fundació NEXE "El finançament dels valencians. Una insuficiència històrica", de l'economista Rafa Beneyto, disponible de manera gratuïta a <http://www.fundacionexe.org>. El títol ja és ben suggeridor. El model de finançament actual és, més o menys, el següent. Els impostos es recaptin de manera centralitzada per l'Agència Tributària espanyola, i després, en funció d'un 'model de finançament', què no és més que una construcció política en la que cada comunitat autònoma ha fet valer el seu poder de pressió front l'Estat, eixos diners es redistribueixen entre els territoris. El resultat: alguns reben més diners dels que han posat, altres menys. Si els que reben més són aquells territoris menys rics que la mitjana espanyola i els que 'en posen' més són els més 'rics', podríem estar més o menys d'acord amb la 'justícia' del sistema. La realitat és que, sistemàticament, el País Valencià, sent un territori més pobre que la mitjana espanyola, rep menys diners. Això vol dir menys diners per a serveis públics, menys diners per a educació, menys diners per a les persones dependents, menys

diners per a infraestructures... en definitiva, menys diners per a l'Estat del Benestar. Arribats a aquest punt, no oblidem que si volem un Estat del Benestar, s'ha de pagar... amb impostos!

Algun mitjà de comunicació, fent referència a un altre estudi més recent sobre el tema, xifra en 13.500.000.000 € (TRETZE-MIL CINQ-CENTS MILIONS D'EUROS!) el total acumulat del dèficit de finançament d'Espanya amb el País Valencià. Una sagnia que sens dubte serviria per eixugar considerablement el deute públic de la Generalitat, però que no solucionaria el problema de que els senyors que fa tants anys que ens governen tornen a sentir la tentació de fotre la ma als diners de tots. Açò, ja té una altra solució. Ho deixarem per a un altre 9 d'Octubre.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Vaja, home, aquest número recorda el començament d'un telèfon eròtic. Almenys a mi. Això no hauria de resultar estrany a ningú si tenim en compte les il·lustracions que solen acompanyar algunes de les cròniques que apareixen al llarg d'aquestes pàgines. Però especialment en una d'elles. No només els textos tenen un important substrat escatològic, sinó que també les imatges li fan puntetes. Però aquesta setmana, de línia calenta, ens hem quedat sense les xicueles de camal curt i escot generós, i això per a mi, que soc un observador molt minuciós de la realitat, m'ha suposat un cop important. Si, senyora Garcia, jo ja m'esperava el de sempre però un punt més atrevit, per tal de commemorar el número nou cents dos. Però algú m'ha dit que ara es porten els números vuit cents. Li haurem de preguntar al senyor Peris pare, perquè segur que ell si que està ben assabentat de tot plegat.

Després d'aquesta innocent introducció, i vist que aquesta setmana la meua motivació per a escriure està més enfonsada que la credibilitat del senyor Rajoy Brey, hauré de començar perquè es fa tard, vol ploure i algú potser se'n recorde d'algun parent si no acabo a temps.

Quan res del que llegeixes no et motiva, és més difícil escriure amb rapidesa. Les idees no flueixen i el cervell entre en un estat gairebé catalèptic i no vol col·laborar. Llavors, la persona ha de trobar una motivació extra i començar a buscar pertot arreu paraules i frases que siguin coherent i donen una certa coherència al que s'escriu. Per exemple, aquesta setmana la protagonista indiscutible és Maribel Gil. Sobretot perquè ha escrit un llibre de receptes de cuina que va ser presentat divendres passat. Em sembla molt bé. Millor això que les cagades dels polítics o les collonades de la monarquia. Reconec que em vaig fer seguidor del

programa de Masterchef, i m'alegrava cada vegada que la nostre paisana es mantenia al programa. Vaig agafar mania a aquell d'Alcanyis i al valencianet sobrat. Si, em vaig deixar portar, senyora Garcia, què vol que li diga? El llibre encara no me l'he comprat, però tinga per segur que ho faré. Però també li he de dir que mai no he sentit l'impuls de fer-me una foto amb l'autora ni demanar-li un autògraf. Per a què?

Casi que començo a vore el final de la pàgina. Vaig seguint pàgina a pàgina totes i cadascuna de les notícies, a vore si el cervell es comença a motivar. No vull dir res dels microsismes que ens regala tan sovint la planta eixa del gas perquè suposo que aquesta setmana deu set el tema principal. Ho deixo passar perquè la setmana que ve ja hi haurà temps.

Quina història més tendra tenim a la pàgina quatre amb això dels panells solars de l'auditori. Pobrets, allà estan ells, tots solets, sense produir energia. Entre el uns i els altres s'ho han carregat tot. Si rematadament incompetents han demostrat ser els deixebles del senyor Zapatero, els fills polítics del nostre estimat Aznar no

s'han quedat curts. Sempre abaixant-se els pantalons davant les exigències draconianes de les companyies elèctriques, que els garanteixen una cadireta als seus consells d'administració i una pagueta per tal d'anar tirant. Per això se'ns en foten a la cara i deixen els seus "col·legues" dels ajuntament petits amb el cul a l'aire perquè el que volen és salvar-se el seu cul ells passant per damunt de qui siga.

A la pàgina cinc hi ha dues macrofotos, una foto i una microcrònica. Tres socis nous a la penya Setrill i la presència espiritual del titular de la plaça on es va verificar el sarau. Ara matex no diré què li haguera faltat a l'esdeveniment per tal de satisfer l'ens espiritual. No, no ho diré.

No es farà la mostra d'entitats. Per què? Perquè el setanta per cent de les mateixes no es van decidir a participar. Com fer que participen? Molt senzill: condicionar la subvenció a aquesta participació. No en fallarà ni una.

Ara que ja he arribat a la pàgina set tinc un dubte. "Pinxos" o "pinchos". Vostès segueixen amb la segona. Si, que no decaiga.

Vostè és aquí: el calidoscopi d'Antònia Font

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Mirar un calidoscopi és una experiència fascinant i hipnòtica. Hom va girant el cilindre i veu diminutes figures i combinacions de cristalls de colors, petites combinacions lluminoses i acolorides. Les imatges no es repeteixen, són sempre diferents, i tot i la seua petitesa mostren una perfecció en elles mateixes que les fa boniques de veure.

El disc que els Antònia Font van traure a la llum fa quasi un any, Vostè és aquí, és una mena de calidoscopi. Quaranta cançons, quaranta, la més llarga de les quals no sobrepassa de molt els dos minuts; la majoria duren una mica més d'un minut, i alguna fins i tot menys. Petites figures de calidoscopi d'atracció hipnòtica, perfectes en la seua dimensió reduïda. Quan ja hem entrat en l'ambient i el to de la peça, el calidoscopi gira lleument, i escoltem una altra cançó, diferent, petita. Ens trasllada a un petit univers, ens ofereix algunes belles imatges, unes quantes suggestions. I torna a girar el calidoscopi, així fins a quaranta vegades. I tornem a començar, per a tornar a veure, a escoltar, aquella imatge que gairebé no hem tingut temps de fixar en la nostra memòria.

Certament, la proposta d'Antònia Font pot ser difícil de digerir, arriscada. El grup mallorquí mai s'ha distingit precisament per seguir els camins trillats, i en aquesta ocasió donen una nova i brillant mostra de voluntat trencadora i avantguardista. Des del meu modest punt de

vista, se'n surten amb brillantor, i el conjunt mereix una qualificació excel·lent. Tot i la gran quantitat de peces, totes estan tractades musicalment amb estima, amb detalls instrumentals atractius, amb melodies treballades marca de la casa, amb lletres que sempre contenen alguna cosa interessant. Bé, és clar que n'hi ha alguna excepció, però em semblen proporcionalment tan poques que no desmereixen gens la valoració del conjunt.

Que no s'enganye ningú: aquest no és un disc de baixa exigència. Algunes de les microcançons de Vostè és aquí són de primer nivell, magnífiques. Penso en "Poesies malversades", "Per què vaig venir", "Aquest" o "Serpentines esquinçades", per dir algunes de les meues favorites. Fins al punt que se'ls podria fer el retret que mereixien un tractament més extens, que els donés més entitat i visibilitat: que el seu creador, aquest llevador de mons que és Joan Miquel Oliver, els hagués convertit en cançons "de debò", de tres minuts i mig. Però, és clar, ell volia justament fer això: qüestionar-nos el perquè de la convenció de la durada en la consistència d'una cançó.

El resultat, un disc que és un regal d'una generositat inesperada. Antònia Font, en comptes de donar-nos deu o dotze cançons, se salten la tanca de les convencions i ens ofereixen un deversall de música i lletra, en una insolent mostra de suficiència i orgull creador. Un grapat de petites meravelles que confirmen que són un dels millors grups en català del panorama actual, si no el millor. I, això segur, el grup més fidel a ell mateix fent sempre el que vol.

LÍDERS, SÍ, LÍDERS!

text VICENT T. PERIS

Diumenge passat vaig saber definitivament per què vull ser periodista i no ho podré ser mai. M'agradaria tindre la desimboltura i les paraletes que tenen gent com Ramón Besa o fins i tot Tomás Roncero per poder explicar, contar, dibuixar amb mots com mínim tres dels sis gols que el CDB li va encolomar al CD Catí. Però no sé; ni puc ni podré per més que m'ho propose. Només puc aspirar a dir que van ser tres jugades d'aquelles que només es veuen a partits de primera divisió. I encara no en tots. Si el Barcelona fa el tiquitaca, el Benicarló va fer el tiquitacatiqigol. Com ho conto.

El primer gol va vindre (als dos minuts) d'una jugada en què els d'ací se la van passar deu, dotze vegades, sense que els forasters pogueren fer altra cosa que mirar-s'ho amb esportivitat d'inici, amb impotència de seguida i de molt propet. El resultat va ser un xut des de més de trenta metres de lluny que el porter ni va ensumar. Pepe, amb una esquerreta que té que sembla un guant, la va tirar raseta, ajustadíssima al pal dret del porter. De traca i mocador que diria el mestre (m'alço de la cadira) Puyal (ja puc seure). O de porteu-me el pitet, segons versió de Joan Maria Pou (fot-li Pou).

Encara a la primera part va ser també el segon. Després d'infinites i acomboiades passades. Falta per desesperació d'un defensa catinenc, prop del córner. No sé qui la va treure i li la va passar a Àlex Ferrer (es fa dir Pitu), que va alçar el cap, va mirar justet l'escaire també dret de la porteria rival i allí, justet allí, va posar la pilota. El porter va intentar un vol gallinaci curt però, pobret, no va ser a temps a res més que acompanyar l'esfèrica amb la vista. Golàs, golàs, golàs!

Amb aquest dos a zero es va arribar al descans. Però ho veia que aquell equip de gent d'una certa edat (algun trobo que quinto meu) s'enfonsaria físicament i vindria un festival. M'ho va dir el papa, que és molt viu ell per a aquestes coses.

I així va ser. Festival. Atac i gol continu. Primer Felipe,

bonic, de davanter centre – davanter centre, amb empenta i força. Després Monterde, amb picardia i d'un toc suau. Una altra vegada Felipe, que va entrar en cert èxtasi i va celebrar-ho fent d'estàtua humana, com aquelles que ara hi ha al final de les rambles de Barna; em va recordar Balotelli. I per últim, per últim, la cirereta del pastís. Guillermo, finíssim estilista, èmul local de Bernardo Schuster, elegància i força (sí, força), va xafar la pilota, va deixar literalment asseguts dos rivals i va inventar una passada en profunditat que va permetre a Pepe, sol davant el porter, fer-li un i un altre dríbling i llençar el baló al fons de la xarxa. Èxtasi a la grada, èxtasi a les banquetes i dins del terreny de joc. Feia anys, anys, que diuen que no es veia un gol com aquest.

Com estic encara d'entusiasmats que trobo que cap dels lectors d'aquesta pàgina se n'ha pogut fer una idea i es per això que els remeto a ho busquen per internet perquè confirmen que no exagero. M'he quedat curt, segur. Jo ja m'ho he mirat, però ara mateix tinc pïmandra de posar-me a cercar l'enllaç. No, no seré periodista.

Ara mateix el Benicarló és líder destacat. Vull dir a un punt de l'immediat seguidor. Està encara més prop de la salvació definitiva. Al súperVinaròs li treu set punts. Un avantatge modest, però que no està malament.

Acabo amb algunes dades anecdòtiques. O no tan anecdòtiques. Al Municipal Àngel Alonso érem més de cinc-centes persones. Una festa, allò era una festa. Hi ha equips de tercera i de segona B que no tenen tanta animació a la grada, seguríssim. Una altra dada. Tots sabem que el Barcelona va ser la riota aquest estiu perquè la seua plantilla va fe una gira per no sé on en què els avions van fallar més que una escopeta de fira... i el patrocinador de l'equip és una companyia aèria. Doncs el Catí duu a les samarretes propaganda d'aigua de l'Avellà i jo vaig comprovar com en bevien d'una que es diu Cortes. No està bé això.

Diumenge vinent anem al camp de l'Onda. No sé si al Pequeño Maracanà o al camp de la Cosa. Suposo que el papa i la Margot s'animaran. El papa sobretot pe allò que diuen que a Onda la claven no sé com.

RESULTATS FUTBOL PREFERENT

text i foto VICENT FERRER

Resultats dels partits corresponents a la quinta jornada del grup primer de la Regional Preferent disputats este cap de setmana:

Benicarló 6, Catí 0
 Alcora 2, Onda 2
 At. Museros 2, Burriana 0
 Vall de Uxó 1, El Puig 4
 Tavernes Blanques 4, San Pedro 2
 Benicàssim 0, Albuixech 3
 Almassora 2, Alqueries 2
 Puçol 3, Club La Vall 1
 Nules 3, Vinaròs 0

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2013)

Nom _____ Cognoms _____
 Domicili _____
 Població _____ CP _____ Telèfon _____
 Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura;

a dia _____ de _____ de 2013

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA
 ADREÇA
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE
 CODI DE COMPTE

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Maribel Gil va presentar en la Llibreria Grevol el seu llibre de receptes

text i fotos NATÀLIA SANZ

Maribel Gil va presentar en la Llibreria Grevol el seu llibre de receptes, que acaba de posar-se a la venda.

Ho va fer envoltada dels seus amics "de tota la vida", de les autoritats benicarlandas i de nombrosos fans arribats des de diferents punts. Xavier Rodríguez, gerent de Grèvol, va ser l'encarregat de presentar a la exconcurstant. A més, li va agrair la deferència per escollir el seu establiment per fer la presentació a Benicarló. Maribel va explicar les seues

motivacions per a editar el llibre, "una de les meues il·lusions", i va animar als més menuts a presentar-se a l'edició juvenil del concurs que la va fer famosa. A més, va voler deixar constància del seu agraïment als benicarlandos "pel suport que m'han prestat sempre, no només durant el meu pas pel concurs". Maribel va signar nombrosos exemplars de la seua publicació i va accedir a fer-se fotos amb tots les seues admiradors. Més tard es va traslladar a la plaça de la Constitució on, acompanyada de la corporació municipal, va inaugurar les Jornades del Polp i Peix de Llotja.

